

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

- Κρ. 6,17 Ο Γεδεών είπε προς αυτόν· “εάν εγώ ευρίσκω κάποιαν συμπάθειαν και καλωσύνην ενώπιόν σου και πραγματοποίησης εις εμέ σήμερον όλα όσα μου είπες,
- Κρ. 6,18 μη απομακρυνθής από εδώ, μέχρις ότου επανέλθω κοντά σου και φέρω ζώνον προς θυσίαν, δια να θυσιάσω ενώπιόν σου”. Εκείνος είπε· “ναι, θα καθήσω εδώ μέχρις ότου επιστρέψης”.
- Κρ. 6,19 Ο Γεδεών εισήλθεν στον οίκον του, έσφαξε και έβρασε ένα ερίφιον, κατεσκεύασε λαγάνες άζυμες με ένα οιφί αλεύρου (20 περίπου κιλά), έβαλεν αυτάς και τα κρέατα εντός κοφίνου, τον δε ζωμόν εις μίαν χύτραν και έφερεν αυτά στον άγγελον ο οποίος εκάθητο κάτω από την τερέβινθον και επλησίασε προς αυτόν.
- Κρ. 6,20 Ο άγγελος του Θεού του είπε· “πάρε τα κρέατα και τα άζυμα και βάλε αυτά επάνω εις την πέτραν εκείνην, χύσε δε τον ζωμόν κοντά εις αυτά”. Ο Γεδεών έκαμεν όπως του είπεν ο άγγελος.
- Κρ. 6,21 Ο δε άγγελος του Κυρίου ήπλωσε την ράβδον που εκρατούσε στο χέρι του και με το άκρον αυτής ήγγισε τα κρέατα και τα άζυμα. Αμέσως ανεπήδησε φωτιά από την πέτραν, η οποία κατέκαυσε και τα κρέατα και τα άζυμα. Έπειτα δε ο άγγελος ανεχώρησε και εχάθη από τα μάτια του Γεδεών.
- Κρ. 6,22 Ο Γεδεών εκατάλαβε ότι αυτός ήτο άγγελος Κυρίου και είπε· “α ! α, Κύριε μου, Κύριε, είδον πρόσωπον προς πρόσωπον τον άγγελον Κυρίου. Λοιπόν θα αποθάνω” !
- Κρ. 6,23 Ο Κύριος όμως είπε προς αυτόν· “ειρήνευσον, μη φοβήσαι, δεν θα αποθάνης” !
- Κρ. 6,24 Ο Γεδεών έκτισεν εκεί προς τιμήν του Κυρίου θυσιαστήριον και εκάλεσεν αυτό “Ειρήνη Κυρίου”. Μέχρι δε της ημέρας αυτής το θυσιαστήριον αυτό ευρίσκεται εις Εφραθά, η οποία ανήκει εις την πατριάν του Εσδρί.
- Κρ. 6,25 Κατά την επακολουθήσασαν νύκτα είπε ο Κύριος προς τον Γεδεών· “πάρε μοσχάρι που ανήκει στον πατέρα σου,

και ένα άλλο μωσχάρι επτά ετών. Πήγαινε να κρημνίσης το θυσιαστήριον του Βάαλ που ευρίσκεται εις περιοχὴν ανήκουσαν στον πατέρα σου, να καταστρέψης και το ιερόν δάσος, που είναι εκεί κοντά στο θυσιαστήριον του Βάαλ.

Κρ. 6,26

Ἐπειτα θα οικοδομήσης εις την κορυφήν του οχυρωμένου υψώματος προς χάριν Κυρίου του Θεού σου θυσιαστήριον τακτοποιημένον καθ' όλα. Θα λάβης τον δεύτερον μώσχον τον οποίον θα προσφέρης ως ολοκαύτωμα καίων αυτό με τα ξύλα του δάσους, το οποίον θα καταστρέψης”.

Κρ. 6,27

Ο Γεδεών επήρε δέκα από τους δούλους του και έκαμε, όπως ακριβώς του είχαν ειπει ο Κύριος. Επειδή δε εφοβήθη τους ανθρώπους του πατρικού του οίκου και τους άνδρας της πόλεως δεν έκαμεν ο,τι του ειπεν ο Θεός κατά την ημέραν, αλλά κατά την νύκτα.

Κρ. 6,28

Όταν οι άνδρες της πόλεως εξύπνησαν πρωϊ-πρωϊ, είδον αίφνης ότι είχε κατακρημνισθή το θυσιαστήριον του Βααλ, όπως επίσης ότι είχαν εξαφανισθή και το ιερόν δάσος αυτού. Είδαν ακόμη και ανοικοδομημένον νέον θυσιαστήριον επάνω στο οποίον υπήρχον υπολείμματα του θυσιασθέντος δευτέρου μώσχου.

Κρ. 6,29

Ἐλεγε δε ο ένας προς τον άλλον· “ποιος έκαμε το έργον αυτό;” Εζήτησαν πληροφορίας, ηρεύνησαν και έμαθαν ότι ο Γεδεών, υιός του Ιωάς, ούτος έκαμε το έργον τούτο.

Κρ. 6,30

Είπαν τότε οι άνδρες της πόλεως προς τον Ιωάς· “φέρε εδώ τον υιόν σου δια να θανατωθή, επειδή εκρήμνισε το θυσιαστήριον του Βάαλ και εξηφάνισε το άλσος του”

Κρ. 6,31

Ο Γεδεών όταν επληροφορήθη αυτά παρουσιάσθη εις όλους τους άνδρας, που είχαν επαναστατήσει εναντίον του και τους ειπε· “σεις λοιπόν τώρα θα εκδικηθήτε τον Βάαλ; Σεις θα σώσετε αυτόν; Εκείνος που θα τολμήση να εκδικηθή το κρήμισμα του θυσιαστηρίου, θα έχη αποθάνει έως το πρωϊ. Εάν ο Βάαλ είναι αληθινός θεός, ας αναλάβη ο ίδιος την εκδίκησίν του δια το κρήμισμα του θυσιαστηρίου του”.

Κρ. 6,32

Κατά δε την ημέραν εκείνην ο Γεδεών ωνόμασε τον εαυτόν του Ιεροβάαλ λέγων· “ας εκδικηθή ο ίδιος ο Βάαλ δια το κρήμισμα του θυσιαστηρίου του”.

Κρ. 6,33

Κατά την εποχὴν εκείνην όλοι οι Μαδιανίται, οι Αμαληκίται και οι νομάδες της ανατολής συνηθροίσθησαν και εισέβαλον εις την πεδιάδα Ιεζραέλ.

Με το σαφέστατο μήνυμα αυτό του αγγέλου όπως το είδαμε στο προηγούμενο μάθημα ο Γεδεών αντιλήφθηκε ποιος ήταν ο συνομιλητής του. Ο Γεδεών δεν προσκαλεί τον άγγελο στο σπίτι του για να τον φιλοξενήσει, ίσως γιατί το σπίτι του πατέρα του δεν ήταν τόσο φιλικό τόσο στον ίδιο όσο και στους φίλους του ή γιατί ήθελε η ιδιωτική συνομιλία να συνεχιστή με τον άγνωστο του ή γιατί ήθελε να μιμηθεί τον πατριάρχη Αβραάμ , ο οποίος φιλοξένησε τους αγγέλους όχι μέσα στην σκηνή του , αλλά κάτω από ένα δένδρο.

Πάντως παρά την φτώχεια του φιλοξενεί τον ξένο πλουσιοπάροχα. (στίχ.17-19).Ο Γεδεών περίμενε να δη σημείο γι' αυτό υπηρετεί μόνος του τον ξένο Και το σημείο δόθηκε. Ο άγγελος δεν χτυπά την πέτρα που ήταν το κρέας και ο ζωμός του κρέατος για να αναπηδήσει σπίθα και έτσι να ανάψει φλόγα . Αγγίζει απλώς ελαφρά την πέτρα με την άκρη του ραβδιού του που κρατούσε . Η φωτιά που αναπήδησε ήταν σημείο ότι ο Θεός θα τηρούσε την υπόσχεση του, ότι ο Γεδεών και ο στρατός θα γίνονταν ο τρόμος και η ολοκληρωτική καταστροφή των Μαδιανιτών .Ο μεγάλος τρόμος που δοκίμασε ο Γεδεών , όταν διαπίστωσε ποιος ήταν ο ξένος δικαιολογείται απόλυτα. Αφ' ενός μεν γιατί από τότε που ο άνθρωπος αμάρτησε στον παράδεισο , τόσο η σκέψη πολύ δε η εμφάνιση του Θεού τον συγκλονίζει και τον τρομοκρατεί . Αφ' ετέρου δε γιατί οι Εβραίοι πίστευαν ότι όποιος δει τον Θεό σίγουρα θα πεθάνει .Τον ίδιο φόβο δοκίμασε και ο Ιακώβ , όταν επάλεσαι με τον Θεό. Ο Θεός όμως καθησυχάζει τον{συντετριμμένον και τεταπεινωμένον} δούλο του. Ο πιστός Γεδεών κτίζει στον τόπο εκείνο θυσιαστήριο ,το οποίο ονομάζει{Ειρήνη Κυρίου}. Η επικοινωνία του Γεδεών με τον Θεό , που άρχισε δια του αγγέλου ,συνεχίζεται τώρα με άλλο τρόπο.

Ενώ ο Γεδεών βρίσκεται υπό το κράτος των εντυπώσεων από την συνάντηση του με τον άγγελο Κυρίου , δέχεται νέα επίσκεψη του Θεού , ο οποίος του δίνει εντολή να κατεδαφίσει το θυσιαστήριο του Βάαλ και να κατακομματιάση το ξόανον της Ασάρτης. Το θυσιαστήριο ανήκε στον πατέρα του Γεδεών , ο οποίος θυσίαζε στα είδωλα , ενώ ο Γεδεών ποτέ δεν θυσίασε . Τώρα ο Γεδεών καλείται από τον Θεό να εξαφανίσει αυτό το θυσιαστήριο ,να κτίσει καινούργιο και να προσφέρει σ' αυτό θυσία αγία στον μόνο άγιο , τον αληθινό Θεό. Ο Θεός δίνει αυτή την εντολή

{μετατιθείς αυτούς εκ της πλάνης προς την αλήθειαν }.Ο Γεδεών όφειλε να θυσιάσει στον Θεό , γιατί έπρεπε πρώτα να συμφιλιωθεί και δια της θυσίας αυτής με τον Θεό και κατόπιν να αποδυθεί στον πόλεμο κατά των Μαδιανιτών. Ο βωμός ο ειδωλολατρικός και το ξόανον έπρεπε να καταστραφούν και να χρησιμοποιηθούν ως πρώτη ύλη να ανάψει φωτιά κ.τ.λ. διότι ο Θεός δοξάζεται και δια της ολοκληρωτικής καταστροφής των εχθρών του και εχθρών του λαού του. Γι` όλους αυτούς ο Θεός δοκίμαζε τον ζήλο του Γεδεών, καθάριζε όμως και την χώρα από τον μολυσμό της ειδωλολατρίας.

Ο Γεδεών υπακούει και με βοηθούς δέκα έμπιστους δούλους του οι οποίοι φαίνεται ότι δεν ήταν ειδωλόλατρες, προχωρεί στο έργο, δηλαδή στην θρησκευτική επανάσταση και το ολοκληρωτικό ξεκαθάρισμα των ειδώλων. Προχωρεί με απόλυτη υπακοή στο Θεό , χωρίς να λάβει υπ` όψιν τον πιθανό θυμό του πατέρα του και των οικείων του. Είχε την έννοια του Θεού ,και γι` αυτό δεν φοβόταν την οργή των ανθρώπων. Παρ` όλα αυτά ενεργεί με σύνεση και καταστρέφει το ειδωλολατρικό θυσιαστήριο κατά την νύκτα. Το μέρος ήταν μικρό και οι άνθρωποι λίγοι , γι` αυτό και η πράξη του Γεδεών αποκαλύφθηκε την επόμενη μέρα πολύ εύκολα. Και ενώ σύμφωνα με την εντολή του Θεού αυτοί που έπρεπε να θανατωθούν , ήταν εκείνοι που λάτρευαν τον Βάαλ, οι τελευταίοι απαιτούν να θανατωθή αυτός που λάτρευε τον αληθινό Θεό. Εκεί κατάντησε ο περιούσιος λαός του Θεού .Εκεί κατάντησε ο περιούσιος λαός του Θεού ! Έγινε και ειδωλόλατρης και σκληρός διώκτης των πιστών δούλων του αληθινού Θεού.

Μήπως και εμείς σήμερα εκεί δεν φτάσαμε λατρεύοντας τα είδωλα και τους ψεύτικους Θεούς;

Ελέγχονται οι Ισραηλίτες ,διότι γίνονται υπερασπιστές του Βάαλ. Δυστυχώς δεν ήταν αρκετό το ότι λάτρευαν ψεύτικο Θεό αλλά η καρδιά τους είχε τόσο σκληρυνθεί , ώστε έπαυσαν να αγαπούν τον αληθινό Θεό και προσκολλήθηκε στο ψεύτικο είδωλο. Τονίζεται ότι ήταν μάταιος κόπος να υπερασπίζονται τον Βάαλ. Γιατί αν δεν ήταν Θεός ,δεν θα είχαν τίποτα να πούνε. Εάν πάλι ήταν πράγματι Θεός τότε μπορούσε να υπερασπιστή ο ίδιος τον εαυτό του, όπως το έκανε επανειλημμένως ο αληθινός Θεός του Ισραήλ. Πάντως το νέο όνομα του Γεδεών {Ιεροβάαλ} (στίχ.32), ήταν όνομα που σήμαινε τον θρίαμβο του νέου Κριτού του Ισραήλ. Μερικοί υποθέτουν ότι η νέα επίθεση των Μαδιανιτών ,Αμαληκιτών και των νομάδων της

Αραβικής ερήμου έγινε εξ' αφορμής της καταστροφής του θυσιαστηρίου του Βάαλ από τον Γεδεών.

Όπως πάντα , έτσι και τώρα οι εχθροί ήρθαν με έπαρση και θράσος και στρατοπέδευσαν στην πεδιάδα Ιεζραέλ, δηλαδή στην καρδιά της περιοχής της φυλής Μανασσή (στίχ.33). Τώρα όμως τα πράγματα άλλαξαν! Ο Γεδεών επρόκειτο να τους καταφέρει θανάσιμο πλήγμα . Ήταν γενναίος ο Γεδεών και δυνατός , αλλά ο Κύριος τον ενδυνάμωσε και με ειδική χάρη του Αγίου Πνεύματος .Γιατί σε όσους ο Θεός καλεί σε ειδική αποστολή τους ενισχύει και τους εμπνέει με τον δικόν του τρόπο. Στο σάλπισμα του Γεδεών ανταποκρίνονται πρώτα οι συμπατριώτες του, δηλαδή εκείνοι οι οποίοι χθες ήθελαν να τον σκοτώσουν .

Μακάρι πάντοτε ο Θεός να φέρνει τέτοια πραγματική και θετική αλλαγή στις καρδιές των ανθρώπων , που ζουν στην πλάνη και στην αμαρτία .

Άραγε εμείς ανταποκρινόμαστε στο κάλεσμα του Θεού;

Ο κάθε άνθρωπος είναι προσκεκλημένος στη χαρά της βασιλείας του Θεού, αλλά έχει τη δυνατότητα να δεχθεί ή να απορρίψει την πρόσκληση της θείας αγάπης. ο Θεός καλεί όλους μας, να επιστρέψουμε κοντά του και ότι για την ανταπόκριση ευθύνεται ο καθένας προσωπικά. Είναι προσκεκλημένοι ανεξαιρέτως όλοι οι άνθρωποι, αναδεικνύοντας την οικουμενικότητα της Εκκλησίας, ως αυθεντικής κοινωνίας αγάπης. Συνεπώς, κάθε ανθρώπινη ύπαρξη είναι προσκεκλημένη σε κοινωνία με τον Χριστό και μετέχει της κοινωνίας αγάπης. Ο μακρόθυμος Θεός είναι πάντοτε καλός μαζί μας και μας προσφέρει δωρεάν την αγάπη Του, τη χαρά Του, και προ πάντων τη σωτηρία. Εμείς όμως τις περισσότερες φορές δεν αποδεχόμαστε τις δωρεές του και θέτουμε σε άμεση προτεραιότητα τις προσωπικές και εγκόσμιες απασχολήσεις και τα ενδιαφέροντά μας.

Συνεπώς, οι συνεχείς προσκλήσεις του Θεού, δεικνύουν το μέγα έλεος και τη μακροθυμία του. Το Δείπνο είναι τελικά το ολοκληρωμένο γεύμα της Βασιλείας του Θεού που προσφέρεται από τώρα στο λειτουργικό χώρο και χρόνο της Εκκλησίας με το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Σ' αυτό το Δείπνο, τον άρτο της ζωής, το ουράνιο μάννα, καλείται να μετέχει ο κάθε άνθρωπος.

Είναι γεγονός ότι ο Θεός μας δίνει την δυνατότητα να ανήκουμε στους «κλητούς», δηλαδή τους καλεσμένους. Εμείς πρέπει να ενεργοποιήσουμε την «πρόσκληση» μέσα από την πίστη και πράττοντας ενάρετα έργα.Αυτά

θα αποτελούν και τον στολισμό της ψυχής μας και εξαρτάται το κατά πόσο μπορούμε να είμαστε στους «κλητούς» και τους «εκλεκτούς». Όλα είναι προσφορά και δωρεά της αγάπης του Θεού. Αρκεί ο άνθρωπος μέσα από τα βιώματα της μετάνοιας, της συντριβής και της ταπείνωσης να «παραθέσει πάσαν τη ζωή του Χριστώ τω Θεώ».

Αν ο στολισμός της ψυχής μας δεν είναι ο κατάλληλος, ας έχουμε τουλάχιστον συναίσθηση της αμαρτωλότητάς μας και να προσευχόμεθα λέγοντες «ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ έστι του γάμου. Καθάρισον, Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου και σώσόν με ως Φιλάνθρωπος».

Ο Θεός καλεί όλους τους ανθρώπους, όμως δεν αποδέχονται όλοι τήν πρόσκλησή Του. Όμως ο κάθε πιστός, πρέπει να φροντίσει ώστε από «κλητός Ιησού Χριστού», όπως γράφει ο Απ. Παύλος (Ρωμ.1,6) να γίνει εκλεκτός, ώστε «αξίως περιπατήσαι της κλήσεως ης εκλήθη» (Εφεσ 4,1). Είναι μεγάλη και ύψιστη η τιμή που έκανε ο Θεός να καλέσει στους γάμους του Υιού του ή μάλλον στην μακαριότητα της βασιλείας των ουρανών, στα απερίγραπτα κάλλη του Παραδείσου.

Ας μείνουμε πιστοί μέχρι τέλους για να «εισέλθωμεν συν αυτώ εις τους γάμους» και ας δοξολογούμε τον Θεό, που μας έχει συμπεριλάβει στη λίστα των «κλητών» και ας τον ικετεύουμε, να μας αξιώσει να ανταποκριθούμε στην πρόσκλησή Του έτσι όπως ανταποκρίθηκε και ο Γεδεών!